מאָסקווע, דעם סטן יולי 1990

ליבער דוד,

דאַן וויל איך צוגעבן איניקע פּרטים, וועלכע איך האָב ניט געוואָלט אַריינשטעלן אינעם ענגליש בריוו. ערשטנס, צוליב ניט איבערלעבן וועגן מיין "אַריינמישן זיך" אין ניט מיינע ענינים. די רשימה האָב איך קיינעם ניט געוויזן, אַחוץ דיר, און אונדז האָט גאָרניט פּאַסירט. פֿאַרשטייט זיך, אַז איר וועט דאָס מאַכן און באַשטעטיקן, נאָר דאָס איז בלויז איין ביישפּיל פֿון ניט-פֿאַרשטייעניש צווישן די שותּפֿים אינעם פּראָיעקט. און איך האָב מורא, אַז דאָס קען זיין ווייטער אַזוי. דאָס, אַחוץ געזאָגט, איך האַלט, אַז מע דאַרף אָנהייבן מיט עבֿרית פֿאַר ייִדיש, און מיין פּלאַן איז לויטער געווען סינכראָניזירט מיט די אַלגעמיינע לימודים. נו, מאַכט אונדז ווי איר ווילט.

די צווייטע זאַך איז, אַז מע האָט מיך פֿאַרבעטן אויף איין יאָר אין בר-אילן אוניווערסיטעט. דאָ איז געווען פּראָפֿ. גרשון [illegible]-נער און ער האָט צוגעזאָגט, אַז ער קען מיך אָנפֿעמען מיט זיין משפּחה אין תּל-אבֿיבֿ. דאָס הייסט, אַז איך דאַרף באַשליסן, וווּהין וועל איך פֿאָרן. פֿאַרשטייט זיך, אַז פֿונעם אַקאַדעמישן שטאַנדפּונקט איז נאָך בעסער פֿאַר בר-אילן, אָבער דער לעצטער האָט לכל-הדעות צוויי מעלות: ישׂראל און ממשותדיקייט (ווייניקער זאָגט, אַז ער האָט שוין געזען).

שרייבט מיר ביטע, וואָס איז דיין מיינונג, און אפֿשר מע קען קאָמבינירן ביידע מעגלעכקייטן. באַלד וועל איך מוזן באַשליסן, און איך וויל האָבן וואָס מער קלאָרקייט פֿאַר זיך.

נאָך אַמאָל זיי געזונט,

דיין מישע.